

LA POCIÓ MÀGICA

Un dissabte de primavera, la Naiara, una nena molt espavilada i el seu gat Llumet, estaven triant un llibre per llegir. Buscant i buscant, van trobar un llibre interessant, era un llibre que parlava d'una poció màgica que podia curar qualsevol malaltia.

Aquell mateix dia a al tarda, la seva mare va descobrir que tenia càncer de pulmó. La Naiara va pensar i pensar que podia fer i va arribar a la conclusió que havia d'anar a buscar la poció màgica del llibre que s'estava llegint. Llegint el llibre, va descobrir que un científic guardava la poció al bosc.

El diumenge pel matí, la Naiara i el Llumet van anar al bosc a buscar la poció. Van buscar per sota de les fulles, dalt dels arbres, al costat de les pedres...però no la van trobar.

Estaven molt cansats, tots dos es van recolzar en un arbre i de sobte es va obrir una porta en una pedra prou gran. Sense voler havien apretat un botó! Van entrar, van trobar una casa subterrània!

Allà hi havia un senyor que li va preguntar:

- Què feu aquí i com heu entrat?- La Naiara no va dir res. Ell va dir: - No cal que ho diguis, jo em dic Carlos i sóc el gran ajudant de l'inventor que va fer la poció màgica! però ell em té aquí tancat i no sé com sortir. Ara estem els dos atrapats i la Naiara va dir: - Voldràs dir els tres i va assenyalar el Llumet. En Carlos va dir: - Ai si, ho sento!- I va marxar.

- Espera! Saps on és la poció? Va preguntar la Naiara. Si- Va dir en Carlos. La nena va preguntar si se la podria donar però de sobte, una veu que venia de darrera seu va cridar: - NO!

Resultava ser l'inventor. Ell té mal geni-Va dir en Carlos.

L'inventor va dir: -Mai, mai de la vida té la donaria! És l'única poció que ho cura tot!!!

-Però jo la vull per la meva mare. Va dir la nena.

-Està molt malalta! Va dir el Llumet. Naiara sorpresa de que el seu gos parlés, l'inventor va dir que a casa seva els animals parlaven. Mentres tots dos estaven parlant, en Carlos molt discretament va agafar la poció i la va amagar en un altre lloc. De sobte, es va obrir una sortida , va cridar a la Naiara i al Llumet i tots tres van sortir ràpidament.

Van anar corrents fins la casa de la Naiara i en Carlos va marxar a casa seva , que estava una mica abandonada. La Naiara i el Llumet van posar la poció en un got i li van donar a la mare dient que era suc. Se la va beure i es va curar.

Aquest conte s'ha acabat tal com la mare s'ha curat!